

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

CENA NUMERU 5 ZŁ

ROK I, Nr 104

WTOREK
26 października 1948 r.

Wsch. sŁ. 6.20, zach. 16.25

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

Dalsze nateżenie strajków we Francji Deklaracja Francuskiej Partii Komunistycznej

Ogłoszona w sobotę wieczorem deklaracja francuskiej partii komunistycznej omawia obecną sytuację strajkową i metody stosowane przez rząd.

Francuska partia komunistyczna składa hołd górnikom poległym w Firminy wskutek interwencji zbrojnej, zarządzanej przez socjalistycz-

nego ministra Mocha, piętnuje zbrodnicze machinacje tych przywódców socjalistycznych, którzy gwałcą prawo strajku uświęcone przez konstytucję i stwierdza, że postępowanie rządu jest wprowadzaniem w życie dyrektyw imperialistów amerykańskich zmierzających do wciągnięcia Francji w orbitę polityki wojennej.

Francuska partia komunistyczna zapewnia strajkujących robotników o swym całkowitym poparciu oraz wzywa masy pracujące i wszystkich Francuzów do okazania swej solidarności ze strajkującymi.

Grupa korespondentów, fotografów prasowych i filmowców, ogłosiła następujący komunikat w sprawie użycia broni przez wojsko i po-

licję przeciw strajkującym górnikom 21 bm. w Firminy:

„Dziennikarze z St. Etienne i współpracownicy głównych dzienników francuskich, jak również reporterzy, fotografowie i filmowcy agencji zagranicznych, protestując przeciwko informacjom prasowym i radiowym, które zmierzają do zniekształcenia prawdy o strzelaninie w Firminy, oświadczają: 1. że manifestanci nie oddali żadnego strzału, 2. że siły policyjne użyły broni bez ostrzeżenia. Dziennikarze, którzy mają pretensje do zdawania relacji z tych wydarzeń, choć przy nich nie byli obecni i którzy zniekształcają prawdę, hańbią zawód dziennikarza”.

Kolejarze w Montceau les Mines postanowili na znak protestu porzucić pracę.

Szyb Alouettes w Montceau les Mines był oblężony przez 2 tys. żołnierzy w nocy z soboty na niedzielę. W niedzielę rano, po pertraktacjach z prefektem, górnicy opuścili w całkowitym spokoju kopalnię.

Od soboty po południu jest skoszarowany w Arras batalion spadochroniarzy.

ZAPOWIEDŹ ROZŁUŻNIENIA KONTROLI władz amerykańskich nad Japonią

Ośrodkiem zainteresowania prasy w Tokio są wiadomości o „nowej polityce” Stanów Zjednoczonych wobec Japonii. Ta „nowa polityka” ma być obecnie opracowywana przez Departament Stanu i Departament Wojsk i ma polegać na osłabieniu kontroli amerykańskich władz wojskowych nad życiem politycznym i gospodarczym Japonii oraz na wstrzymaniu dochodzeń sądowych przeciwko japońskim przestępcom wojennym i militarystom. Ta „nowa polityka” ma przynieść Stanom Zjednoczonym obniżenie kosztów okupacyjnych.

Największy dziennik tokijski, organ japońskich kół przemysłowych, „Tokio Shimbun” określa tę zapowiedzianą „nową politykę” jako „najlepszy obrót spraw dla Japonii do czasu zawarcia traktatu pokojowego”.

„Tokio Shimbun” podkreśla, że okupacja amerykańska powinna być utrzymana dla zapewnienia „bezpieczeństwa”.

Nowy premier japoński Shigeru Yoshida, zaznaczył, że rząd japoński pragnie jedynie zmniejszenia kontroli amerykańskiej nad życiem gospodarczym kraju.

Zyski dla koncernów z planu Marshalla

W Nowym Jorku opublikowano nowe dowody o wielkich zyskach koncernów USA z planu Marshalla. Sam tylko koncern „Anderson-Clayton Company” sprzedał Francji i Chinom w ciągu sierpnia bawelny na sumę ponad 28 milionów dolarów. Doradca sekretarza Stanu Marshalla — Clayton posiada akcje tego towarzystwa i był w nim dawniej prezesem zarządu.

Wiele innych firm amerykańskich otrzymało poważne zamówienia w ramach planu Marshalla, z czego osiągnęły one również potężne sumy zysków.

Kierownictwo polityki USA w rękach militarystów amerykańskich

Kandydat na prezydenta Stanów Zjednoczonych z ramienia partii postępowej Henry Wallace wygłosił przemówienie radiowe, transmitowa-

ne przez wszystkie stacje amerykańskie. W przemówieniu Wallace podkreślił, że polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych nie jest kierowana ani przez prezydenta Trumana, ani przez ministra Marshalla, lecz przez koła militarystyczne.

Wallace przypominał, że obecnie najważniejszą postacią w rządzie amerykańskim jest minister obrony Forrestal, były prezes kilku domów bankowych, które w okresie międzywojennym finansowały kartele niemieckie.

Amerykańskie plany o austriackim wojsku według wynurzeń austriackiego polityka

Członek CK austriackiej partii komunistycznej Altmann przedstawił na konferencji aktywów wiedeńskiego partii, cele niedawnego pobytu Johna Fostera Dullesa w sto-

licy Austrii. Dulles wykorzystał swój pobyt w Austrii do udzielenia wskazówek przywódcom stronnictw rządowych. Dulles odbył rozmowy z korespondentami, po których prasa poczęła lansować wiadomości o przygotowywanym przez Amerykę zbrojeniu armii austriackiej. Plan odrodzenia armii austriackiej pod protektorem Ameryki zmierza do stworzenia siły, która zostanie powołana do ujarzmienia robotników. Ten plan zbiega się z próbami tworzenia w strefie amerykańskiej w Austrii organizacji neofaszystowskich.

Wzniosłych ideałów ONZ bronią kraje demokratyczne

Dziennik „Prawda”, omawiając trzecią rocznicę ONZ, stwierdza, że współczesna rzeczywistość międzynarodowa daleko odbiega od szlachetnych celów, które trzy lata temu zostały wytknięte w Karcie Narodów Zjednoczonych.

Zasady, na których opiera się ONZ, pozostają i dziś słusznymi i sprawiedliwymi. Blok anglo-amery-

kański w swej codziennej praktyce podważa tę zasadę, zastępując ją próbami narzucenia swej woli przy pomocy mechanicznej większości zwalizowanych krajów. „Prawda” podkreśla, że Związek Radziecki wraz z krajami demokracji ludowej stoją nieugięcie na straży zasad ONZ, przeciwstawiając się zakusom podżegaczy wojennych.

Uprawa buraków

Hodowla buraka cukrowego i związana z nią produkcja cukru mają bardzo duże znaczenie w naszej powojennej gospodarce.

Uprawa buraka przyczynia się do rozwoju kultury rolnej, wpływa bowiem na zwiększenie zużycia nawozów sztucznych i na przyspieszenie maszynizacji.

Obróbka jednego hektara buraków wymaga zużycia około 130 dni roboczych, co przy obsadzeniu 173.782 ha burakami w roku bieżącym dało zatrudnienie kilkuset tysiącom ludzi w sezonie letnim. Prawie drugie tyle znajduje zajęcie w cukrowniach zimą.

Przed wojną plantowaniem buraka zajmowały się głównie dwory. Jedynie w Wielkopolsce obok dworów do uprawy buraka było dopuszczonych 2 tysiące gospodarstw chłopskich, prawdopodobnie raczej z kategorii większych.

W roku 1945—46 zakontraktowało buraki ponad 25 tys. plantatorów. Dwory nie brały w tej akcji żadnego udziału, gdyż były albo w parcelacji, albo w trakcie reorganizacji. Po dwóch latach pracy i propagandy zakontraktowało buraki już 376 tysięcy gospodarstw, w tym roku 518 tysięcy plantatorów, a na rok przyszły 542 tysiące gospodarstw.

Postęp oczywiście jest, lecz przyjrzyjmy się bliżej, jakie kategorie gospodarstw chłopskich zajmują się plantowaniem buraka.

24 tys. gospodarstw, mających od 15 do 50 ha ziemi, zakontraktowało 18 tys. ha buraków, 296 tys. gospodarstw od 5 do 15 ha zakontraktowało 113 tys. ha, a 223 tys. plantatorów, których gospodarstwa wynoszą do 5 ha, ma uprawiać tylko 43 tys. ha. Z cyfr tych wynika, że miejsce dworu jako dostawcy surowca dla cukrowni zajęli w pierwszym rzędzie bogatsi chłopci, a ci do 5 hektarów przy produkcji buraka dostarczają tylko swojej pracy. Bogatsi chłopci zakontraktowali ponad 130.000 ha. Na obróbkę tej wielkości plantacji potrzeba ponad 17 milionów dniówek roboczych. Licząc nawet po 30 dni na jednego pracownika to i tak pracowało przy tym ponad pół miliona ludzi, których bogacze wiejscy musieli najmować spośród małorolnych.

Jest to oczywiście jeden z licznych przykładów trwania gospodarki kapitalistycznej na wsi, opartej o najem i wyzysk.

Jeżeli można powiedzieć, że działalność gospodarza Stowarzyszenia stoi na poziomie naszych obecnych możliwości, to jednocześnie trzeba zaznaczyć, że kwestii społeczno-politycznej, związanej z uprawą buraka cukrowego i produkcją cukru, nie rozwiązano.

W dalszym etapie swojej działalności Stowarzyszenie powinno położyć zdecydowany nacisk na objęcie kontraktami mniejszych gospodarstw, tzn. tych, których właściciele potrafią sami je obrobić i nie potrzebują korzystać z pracy najemnej.

Umasowienie produkcji buraka cukrowego na polach mało i średniorolnych chłopów może zwiększyć rentowność ich drobnych gospodarstw i uzbroić je w walce przeciw wyzyskowi ze strony bogaczy. Buraki cukrowe powinni uprawiać przede wszystkim ci chłopci, którzy szukają dodatkowej pracy, a nie ci, którzy oglądają się za zwerbowaniem sobie najemnej siły roboczej.

E. FAJARA

Uczczenie pamięci polskich bojowników o wolność Węgier

W niedzielę 24 bm. na cmentarzu Kerepesy w Budapeszcie odbyła się uroczystość uczczenia pamięci polskich bohaterów walk węgierskich o wolność w 1848 r. Mieczysława Woronieckiego i Karola d'Abancourt.

Po odegraniu hymnów obu państw i wygłoszeniu przemówień, sekretarz poselstwa R. P. w Budapeszcie Fangrot i prezes Towarzystwa Węgiersko-Polskiego min. Michalisy złożyli wieńce u grobu Woronieckiego, po czym kolejno wieńce złożyli: w imieniu Węgierskiej Partii Pracujących minister handlu Ronay, de-

legacje związków walk o wolność, akademii wojskowej, policji węgierskiej, ludowego związku młodzieży oraz delegacja Młodych Pionierów.

Pokojuowe akcenty w odezwie demokratycznych dziennikarzy niemieckich

Na konferencji zwołanej przez związek demokratycznej prasy niemieckiej z udziałem stronnictw i organizacji demokratycznych w Berlinie, powołano do życia komitet, którego zadaniem jest zwalczanie propagandy antypokojuowej. Komitet ogłosił odezwę, w której oświadcza, że olbrzymia większość narodu nie mieckiego pragnie pokoju, gdyż z własnych gorzkich doświadczeń wie, ile zła przynosi wojna. Dalej odezwa potępia tych obywateli nie mieckich, którzy w słowie i piśmie uprawiają propagandę wojenną.

Wśród winowajców tej propagandy są wymienieni na pierwszym miejscu socjaldemokraci i nadburmistrz Berlina, którzy podlegali

motłoch do faszystowskich ekscesów w Berlinie dnia 9 września br. Odezwa piętnuje również niektóre dzienniki berlińskie, wydawane pod kontrolą amerykańską i angielską.

Zaostrzenie sytuacji strajkowej we Francji

SITUACJA we Francji zaostrza się już nie z dnia na dzień, lecz z godziny na godzinę.

Na tle strajku górników z całą wyrazistością uwidoczniły się korzenie społeczne rządów osławionej „trzeciej siły”. Z całą wyrazistością widać KOMU SŁUŻĄ te rządy i czyich interesów bronią, gwałcąc w sposób bezprzykładny elementarne, zastrzeżone przez konstytucję, wolności obywatelskie.

Rząd Queuille'a skierował brutalny swój atak na podstawowe prawo klasy robotniczej: prawo obrony swych interesów na drodze akcji strajkowej. Rząd Queuille'a nie chce widzieć innych sposobów załagodzenia wytworzonej sytuacji, jak tylko wydając ROZKAZ STRZELANIA do strajkujących górników...

Jest rzeczą znaną, że robotnicy tylko pod wpływem nieodpartych konieczności chwytają się broni strajkowej i wtedy dopiero, kiedy inne, mniej radykalne i kosztowne dla samych robotników — środki obronne zawodzą.

Podobnie działo się i ze strajkującymi górnikami. Niskie zarobki, nie zapewniające przy ciągłym wzroście drożyzny minimum egzystencji, były powodem wysunięcia żądań podwyżki płac, na co kapitaliści zgodzić się nie chcieli. Zgodzić się nie chcieli, bo dbali o zachowanie i utrzymanie swych stale rosnących zysków.

Postulując im rządy poszły na wprowadzenie w zagłębiach węglowych STANU OBLĘŻENIA, nie cofając się przed wzniesieniem płomienia wojny domowej. Zarządzenia władz posiadają tym bardziej prowokacyjny charakter, że z punktu widzenia interesów gospodarki narodowej w przebiegu strajków nie można było doszukać się żadnych momentów budzących obawy: w za-

głębiach panował spokój, a obsługa w kopalniach urządzeń bezpieczeństwa była zapewniona przez samych robotników.

Mimo to w zagłębiach buszują oddziały żandarmerii i wojska. Rzeczą jest przy tym wysoce charakterystyczną i znamionową dla stosunków we wnętrzu Francji, JAKIE TO ODDZIAŁY WOJSKOWE rzuca rząd Queuille'a przeciwko robotnikom. Okazuje się, iż do najpewniejszych na leżą oddziały „kolorowe”, ściągnięte z kolonii, oraz sprowadzone z okupowanych Niemiec jednostki, w których korpus oficerski w stu procentach należy do wypróbowanych zauszników de Gaulle'a.

I niemniej rzeczą charakterystyczną jest, że oddziały wojskowe „normalne”, stacjonowane w samej Francji „nie nadają się” już do gromienia ruchu robotniczego. Rząd Queuille'a polegać na nich nie może. Wykazało to gorzkie dla niego doświadczenie: zdarzały się już wypadki, że wysłane kompanie wojska odmawiały ataku na robotników i powracały do koszar. Nie trudno zrozumieć tych żołnierzy: przecież w ogromnej większości są to robotnicy i chłopci, przebrani czasowo w mundury...

W walkach, które stają się coraz krwawsze, klaruje się i krzepnie

ŚWIADOMOŚĆ REWOLUCYJNA proletariatu francuskiego. Strajkujący górnicy mają poparcie całej klasy robotniczej, całego świata pracy. Żywo solidaryzują się z nimi też chłopcy z konserwatywnym odłamem wsi francuskiej włącznie. Z wielu okolic nadchodzą wiadomości, że chłopcy bezinteresownie dostarczają strajkującym żywność, oraz inne artykuły pierwszej potrzeby.

Sytuacja we Francji coraz bardziej nabiera ZNAMION REWOLUCYJNYCH. Zagadnienie podwyżki płac przesuwają się z wolna na szerszą płaszczyznę — na zagadnienie wyzwolenia w ogóle z pęt kapitału. Ponieważ kapitał ten jest w znacznej mierze opanowany przez czynniki obce, przede wszystkim amerykańskie, widać równorzędnie staje się zmaganiem o prawdziwą niepodległość narodową kraju.

J. W.

Groteskowy proces w Rzymie b. marszałka faszystowskiego Grazianiego

Dziennik „Krasnaja Zwiezda” omawia proces byłego marszałka włoskiego Grazianiego.

Po kapitulacji Niemiec hitlerowskich Graziani został aresztowany jako przestępca wojenny.

Sledztwo w sprawie Grazianiego trwało 3 lata, przy czym były mi-

Prasa londyńska donosi, że w czasie konferencji premierów państw brytyjskich, zakończonej niedawno w Londynie, Walijska Partia Narodowa i Szkocka Partia Narodowa skierowały do tej konferencji noty, w których domagały się przyznania „statutu dominiów” dla Walii i Szkocji.

Nota walijska stwierdza, że rząd Wielkiej Brytanii „ignoruje istnienie narodu walijskiego, który pra-

gnie rządzić się według własnych praw i zająć należne mu miejsce w Brytyjskiej Wspólnocie Narodów”. Szkocka Partia Narodowa domaga się dla Szkocji samorządu w ramach Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, podkreślając, że Szkocja mogłaby stać się jednym z najbogatszych państw europejskich, gdyby jej eksport nie szedł na zaspokajanie potrzeb całego Zjednoczonego Królestwa.

Kontrola »lojalności« obywatelskiej w Stanach Zjednoczonych

Kontrola „lojalności” w Stanach Zjednoczonych, obejmująca w obecnej chwili około 2 miliony urzędników państwowych, obejmie również firmy prywatne.

Sprawdzanie „lojalności” odbywa się w formie nadzwyczaj poufnej. Osoba, zwolniona z pracy w następstwie tajnych dochodzeń, nie wie nic o konkretnych przyczynach zwolnienia. Jeden z inżynierów został zwolniony z tego powodu, iż żona jego zaprosiła do swego domu Murzynów. W innym wypadku oskarżony o brak lojalności pracownik był członkiem „Klubu książek”, który sprzedawał powieści pisarzy postępowych.

Zdarzyło się, że o brak lojalności oskarżony został pewien członek związku zawodowego, za uczęszczanie do kina, w którym są wyświetlane przeważnie filmy radzieckie.

W wypadku, gdy urząd kontroli lojalności uzna jakąkolwiek osobę jako „nielojalną”, firma, w której pracuje dana osoba, musi albo zwolnić ją albo też traci zamówienia rządowe.

Pogrzeb 31 peperowców na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach

Okółko dziesięciu tysięcy robotników fabryk warszawskich, delegacje partii politycznych, związków zawodowych i społecznych organizacji zgromadziły się w dniu 24 bm. przed Cmentarzem Wojskowym na Powązkach, aby uczestniczyć w pogrzebie 31 peperowców, powieszonych przez faszystowskiego okupanta w październiku 1942 r. 31 ekszumnowanych peperowców spośród 50 powieszonych, spoczęło we wspólnym grobie bojowników o Polskę socjalistyczną.

Przy dźwiękach marsza żałobnego na czele konduktu pogrzebowego w kierunku wspólnej mogiły, kroczył poczet sztandarowy Praskiego Pułku Piechoty, kompania honorowa Wojska Polskiego, dalej — za trumnami — rodziny, przyjaciele i towarzysze poległych peperowców.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

W imieniu Polskiej Partii Robotniczej hołd poległym bohaterom złożył gen. Kuszko.

Nad świeżo usypaną mogiłą delegacje złożyły wieńce.

Trzykrotna salwa honorowa kompanii Wojska Polskiego oddała ostatni hołd poległym.

Uroczyste przeniesienie zwłok Ś.P. Kardynała Hłonda do Prokatedry

W niedzielę, 24 bm., o godz. 15 rozpoczęły się uroczystości przeniesienia zwłok śp. Kardynała Hłonda do Prokatedry Warszawskiej, gdzie będą spoczywały do pogrzebu, który odbędzie się we wtorek dnia 26 bm.

W uroczystościach przeniesienia zwłok śp. Kardynała Hłonda do Prokatedry Warszawskiej wzięło udział duchowieństwo katolickie. Przybyli m. in. Arcybiskup Poznański ks. Dymek, ks. biskup Szlagowski, ks. biskup Choromański, ks. Majewski i inni wyżsi przedstawiciele Kościoła Katolickiego. Kondukt pogrzebowy z kaplicy szpitala Sióstr Elżbietanek na Mokotowie przeszedł w asyście duchowieństwa, organizacji, stowarzyszeń katolickich i bractw zakonnych, ulicami: Puławską, przez Pl. Unii Lubelskiej, Bagatelą, Al. Stalina, Nowym Światem i Krakowskim Przedmieściem.

Trumna ze zwłokami Kardynała

Zgon profesora Eugeniusza Morawskiego

W Warszawie zmarł, przeżywszy 71 lat, wybitny kompozytor i pedagog muzyczny prof. Eugeniusz Morawski, b. długoletni rektor Konserwatorium Warszawskiego.

została ustawiona na katafalku pośrodku kościoła. Nabożeństwo wieczorne oraz żałobne ceremonie religijne celebrował ks. Arcybiskup Dymek. Ks. biskup Choromański pożegnał Zmarłego w imieniu duchowieństwa.

Wzdłuż i wszerz kuli ziemskiej

Kłopoty Tsaldarisa

SITUACJA obywatela Tsaldarisa w Paryżu nie jest godna pozazdroszczenia. I nie chciałbym się znać w skórze tego człowieka.

Bo właściwie nie wiadomo kogo i co reprezentuje ów jegomość w Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wiele już protestów wpłynęło na ręce sekr. gen. ONZ, Trygve Lie, przeciwko udziałowi Tsaldarisa w obradach ONZ.

A Tsaldaris... „udaje Greka”, jak gdyby te protesty nie jego dotyczyły.

I sędzę, że ma rację. Bo prawdę powiedziawszy, Tsaldaris nie reprezentuje narodu greckiego, a tylko „rząd ateński”. A znów „rząd ateński” reprezentuje interesy imperialistów anglosaskich, czyli Tsaldaris jest przedstawicielem tych, dla któ-

rych pokój w Europie oznacza poważne niebezpieczeństwo.

Niebezpieczeństwo zmniejszenia do chodów...

Nie należy się więc dziwić, że wielcy przemysłowcy z Wall Street w Nowym Jorku sprzedają rządowi USA sprzęt wojenny, który następnie przekazywany jest „rządowi ateńskiemu”.

Oni muszą zarabiać, a przecież trudno od nich wymagać, żeby zmienili zawód i zabrali się na stare lata do uczciwszego zajęcia.

Tysiące ton materiału wojennego idzie dla „rządu ateńskiego”, a postępowi militarnym zupełnie nie wiadać. Przeciwnie — sytuacja dla faszystów greckich staje się coraz nieprzyjemniejsza.

Przyjeżdża Marshall, aby sprawdzić w jaki sposób użytkowana jest ta „samarytańska pomoc”, mająca na celu wyróżnienie patriotów greckich i widzi, że to wojska gen. Markosa odnoszą sukcesy, a nie faszyci.

Przyznam się, że nie dziwię się wojskom faszystowskim, że nie walczą bohaterstwo. Bo nadstawiać karku za kogoś, kto siedzi na Wall Street i liczy dolary — nie jest przyjemne. Bo nie wierząc w słuszność swej sprawy nie można odnosić zwycięstw. Bo — łatwiej i bezpieczniej jest faszystom mordować jeńców wojennych, przypadkowo wziętych do niewoli, niż walczyć z ludem, pragnącym wolności.

JAN KLON

»Daje przykład dobrej głowy i siebie wzbogaci
kto Fundusz Oszczędnościowy jeszcze dzisiaj wpłaci«

MECZE LIGOWE

Sensacyjne zwycięstwo Polonii

POLONIA (WARSZAWA) — RUCH
3:1 (1:1)

W meczu o mistrzostwo Klasy Państwowej warszawska Polonia pokonała Ruch 2:1 (1:1).

Bramki dla Polonii zdobyli: Przepiórka i Jaźnicki, dla Ruchu Alszner. Sędziował ob. Andrzejak z Łodzi. Widzów 5 tys.

Polonia miała przez cały czas meczu lekką przewagę i odniosła zasłużone zwycięstwo. Drużyna warszawska wystąpiła z Gierwatowskim na środku ataku i Wołoszem na pozycji prawego obrońcy. W Ruchu Alszner zagrał na pozycji prawego łącznika, a Cebula na środku ataku.

Ruch zaczyna grę z wiatrem, ale ataki jego kończą się na obronie Polonii. W 13-ej min. Alszner z podania Cebuli zdobywa pierwszą bramkę. Po bramce tej gra wyrównuje się. Polonia wyrównuje w 31-ej min. ze strzału Przepiórki.

Po przerwie drużyna warszawska ma przez cały czas przewagę, której efektem jest zdobycie bramki w 26 min. przez Jaźnickiego, w 16-ej min. sędzia usunął z gry bramkarza Ruchu Wyrobka za niesportowe zachowanie się na boisku. Zamiast Wyrobka grał do końca meczu w bramce Ruchu Bartyla.

LEGIA — ZZK 3:1 (2:0)

W rozegranym w Warszawie meczu o mistrzostwo ligi Legia pokonała poznański ZZK. Zwycięstwo miejscowych nie jest zbyt zasłużone, tym bardziej, że grali oni wyjątkowo brutalnie. Ofiarą tej gry padł Polka, który został rozmyślnie sfalowany przez Milczanowskiego (Legia). Gra stała na ogół na słabym poziomie, na co wpłynęło ośliszłe i miękkie boisko. Poznaniacy zasłużyli na lepszy wynik. Grając w 10-kę stracili 1 bramkę, pomimo to jednak, bronili się jak lwy. Najlepiej wypadł stopper Tarka na środku pomocy i Białas w ataku. ZZK nie miał szczęścia. Pomimo przewagi w polu nie potrafił tego uwidocznić bramkowo. Bramki padły następująco: w 16-ej min. ostry strzał Szaflarskiego, bramkarz Tomiak wypuścił z rąk, a nadbiegający Górski dobił piłkę. W 28-ej min. drugą bramkę zdobył Mordarski z karnego. Po przerwie honorowy punkt dla ZZK zdobył w 7-ej min. Białas, a w 35-ej min. ostatnią bramkę dnia strzelił Szymański.

GARBARNIA — RYMER 1:0 (1:0)

Garbarnia zasłużyła na zwycięstwo, będąc zespołem bardziej wyrównanym i bardziej bojowym. Nie wyzyskała ona przy tym rzutu karnego. Poza 20-ma minutami po przerwie miała Garbarnia przez cały czas zdecydowaną przewagę nad przeciwnikiem. Bramkę dla niej zdobył Kucharski, w ostatnich sekundach gry przed przerwą z dalekiego rzutu wolnego, podyktowanego za faul Janika. 8 minut przed tym przestrzelił

Lasiewicz rzut karny, za rękę Frankiego na polu karnym.

ŁKS — CRACOVIA 1:0 (0:0)
W meczu o mistrzostwo ligi, ŁKS pokonał Cracovię w stosunku 1:0 (0:0). Zwycięską bramkę dla ŁKS-u zdobył w drugiej połowie Łącz. Sędzia ob. Statkiewicz (Pomorze). Widzów 12 tys.

WISŁA — WARTA 3:2 (3:2)
Rozegrane w Poznaniu spotkanie o mistrzostwo ekstraklasy piłkarskiej między Wisłą i Wartą, zakończyło się po żywej grze nikłym i ciężko wypracowanym zwycięstwem Wisły w stosunku 3:2 (3:2).

Do sukcesu pomogła Wiśle defensywa Warty. Pierwsza bramka padła po fatalnym „kiksie” obrońcy Torza, a przy następnych nie bez winy był bramkarz Krystkowiak, który był wyjątkowo słabo dysponowany. Do przerwy lekką przewagę mieli Wiślaczy, którzy mimo ciężkiego i błotnistego terenu grali dokładnie; natrafiali jednak na doskonałego Czapczyka, który wszystkie ich akcje likwidował w zarodku. Po zmianie stron więcej z gry miała Warta, a od 30 minuty nie schodziła z boiska krakowian. Niestety nie umiała ona swej przewagi wykorzystać cyfrowo. Poza tym poznańczyków prześladował wyraźny „pech”. W 37 min. Gendera zdobył prawidłowo strzeloną bramkę, którą sędzia Kuc nie uznał, a w ostatniej dosłownie sekundzie Kazmierczak zmarnował rzut karny.

POLONIA (BYTOM) — AKS (CHORZÓW) 3:3 (1:1)

W spotkaniu piłkarskim o mistrzostwo Ligi Polonia (Bytom) zremisowała z AKS-em (Chorzów) 3:3 (1:1). Zawody prowadził ob. Dabert z Poznania, widzów ok. 4 tys.

Był to jeden z najlepszych meczów drużyny bytomskiej, której najlepszą formacją był atak. W drużynie gospodarzy najlepszym zawodnikiem był Trampisz. Zawiodła natomiast obrona. W drużynie AKS najlepiej zagrały formacje defensywne, a szczególnie Durniok na obrońce. W ataku jedynym wartościowym graczem był Muskała.

TARNOVIA GROMI WIDZEW
Mecz o mistrzostwo klasy państwowej Tarnovia — Widzew zakończył się zasłużonym zwycięstwem tarnowian 5:1 (3:1).

Widzów 5 tys. Sędziował Cober ze Śląska.

Zakończenie szermierczych mistrzostw Polski

W niedzielę zakończone zostały w Hali Ludowej we Wrocławiu szermiercze mistrzostwa Polski z udziałem zawodników węgierskich, czeskich i polskich. W trzecim dniu zawodów rozegrano walki w szabli pań. Tytuł mistrzowski przypadł w udziale doskonałemu zawodnikowi węgierskiemu Kovacsovi. Wielki sukces odniósł Polak Sobik, zdobywając tytuł międzynarodowego wice-mistrza Polski.

Zawody zgromadziły rekordową

Dumbadze bije rekord świata — Iliasow rekord ZSRR

Drugi dzień międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych z udziałem doskonałych lekkoatletów radzieckich, zgromadził mimo niepogody i dotkliwego zimna około 10 tys. widzów. Na zawodach znakomita dyskobolka radziecka Dumbadze poprawiła oficjalny rekord światowy, uzyskując fenomenalny wynik 52,83. Doskonały Iliasow osiągnął w skoku wzwyż wysokość 199,5 cm, ustanawiając nowy rekord ZSRR. Z Polaków dobrze wypadł Stawczyk, który

stoczył z Karakulowem równorzędną walkę na 200 m, przegrywając o centymetry na taśmie. Na zakończenie zawodów rekordzista Związku Radzieckiego w skoku o tyczce — Ozolin, podarował swoją tyczkę, na której osiągał rekordowe wyniki, przedstawicielowi młodej generacji polskiej — Małeckiemu, życząc mu jak najlepszych wyników. Ten przyjacielski gest Ozolina, przyjął publiczność długotrwalemi oklaskami. Rekordzistka świata Dum-

badze oraz nowy rekordzista ZSRR — Iliasow otrzymali, po uzyskaniu swoich wyników wiele kwiatów.

Wyniki techniczne zawodów:
400 m przez płotki panów: 1) Łuniew (ZSRR) 55,2 sek., 2) Puzio (Kraków) 58,6, 3) Wdowczyk (Łódź) 60,3 sek.; 200 m, mężczyźni: 1) Karakulow (ZSRR) 22,6 sek., 2) Stawczyk (Polska) 22,6, 3) Sanadze (ZSRR) 23,1, 4) Grzanka (Polska) 23,5 sek.; skok w dal kobiet: Czudina (ZSRR) 5,45 m, 2) Wasiliewa (ZSRR) 5,41, 3) Nowakowa (Łódź) 5,25, 4) Gębolsówna (Polska) 4,99 m; rzut dyskiem pań: 1) Dumbadze (ZSRR) 52,83 — nowy rekord świata, 2) Do brzańska (Warszawa) 38,42, 3) Stachowicz (Warszawa) 34,52; 800 m mężczyźni: 1) Pugaczewski (ZSRR) 1:55,4, 2) Sidorenko (ZSRR) 1:55,7, 3) Molenda (Wrocław) 2:00,3, 4) Kusmirek (Lublin) 2:00,5, 5) Widel (Kraków) 2:04,6; sztafeta szwedzka: 1) ZSRR w składzie: Bułańczyk, Denisjerko, Karakulow, Gołowkin — 1:59,2, 2) Polska w składzie: Korban, Lipski, Stawczyk, Kiszka — 1:59,4. Rzut oszczepem pań: 1) Czudina (ZSRR) 44,11 m, 2) Anokina (ZSRR) 42,38 m, 3) Stachowicz (Polska) 36,64 m, 4) Sinoradzka (Polska) 35,58 m; 5000 m: 1) Popow (ZSRR) 14:56,4, 2) Kielas (Gdańsk) 15:44,8, 3) Boniecki (Gdańsk) 16:15,8, 4) Mielczarek (Wrocław) 16:51,3; skok o tyczce: 1) Ozolin (ZSRR) 4 m, 2) Morończyk (Polska) 3,73, 3) Małecki (Polska) 3,73; skok wzwyż panów: 1) Iliasow (ZSRR) 199,5 cm, 2) Zwoliński (Polska) 175 cm, 3) Dyzdżik (Wrocław) 165 cm.

BOKS

MECZE O MISTRZOSTWO KLASY „A” WARSZAWSKIEGO O.Z.B.

W meczu bokserskim z cyklu rozgrywek o mistrzostwo klasy „A” okręgu warszawskiego Budowlani pokonał Polonię 9:7.

W meczu o mistrzostwo klasy „A” warszawskiego OZB Gwardia pokonała Skrę 14:2.

„GWARDIA” — „GEDANIA” 8:8

W hali montażowej Miejskich Zakładów Komunikacyjnych w Gdańsku odbył się mecz bokserski o drużynowe mistrzostwa okręgu gdańskiego między drużynami „Gwardii” i „Gedania”. Mecz zakończył się wynikiem remisowym 8:8.

ZE ŚWIATA

NOWE ZWYCIĘSTWO DROBNEGO

Najlepszy obecnie tenisista europejski Jarosław Drobný (Czechosłowacja) zwyciężył w finale panamerykańskiego turnieju tenisowego w Mexico City Sturgessa (Pld. Afryka) w stosunku 9:7, 6:2, 6:2. Sturgess popełnił w tym spotkaniu jedynie dwa błędy. Zwycięstwo swe zawdzięcza Drobný przede wszystkim swemu silnemu serwisowi, którego w większości Sturgess nie mógł przyjąć.

DWA ZWYCIĘSTWA PIŁKARZY WĘGERSKICH

Dnia 24 bm. reprezentacja piłkarska Węgier pokonała w Bukareszcie reprezentację Rumunii w stosunku 5:1 (1:0).

W niedzielę odbyło się w Budapeszcie spotkanie piłkarskie drugiej reprezentacji Węgier i Rumunii. Zwyciężyła drużyna węgierska w stosunku 4:0 (3:0).

Zawody prowadził wzorowo sędzia polski mjr. Sznajder.

GŁOS PRASY LUDOWA

DO NASZYCH PRENUMERATORÓW

W DZISIEJSZYM NUMERZE
»DZIENNIKA LUDOWEGO«
załączamy blankiety czekowe

P. K. O.

Prosimy o wpłacenie prenumeraty na miesiąc

PAŹDZIERNIK

oraz o wyrównanie zaległej prenumeraty

Nr Konta P. K. O. 1-262

1147

**LITR PIWA ZAWIERA
250 kolorii**

**CZŁOWIEK PRACY POTRZEBUJE
3000 KALORII DZIENNIE**

**pić PIWA
ODŻYWCZE**

PAŃSTWOWYCH BROWARÓW

Km. 323/48.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Warszawie rewiru VII, mający swą kancelarię przy ul. Nowogrodzkiej Nr 4 m. 4 podaje do publicznej wiadomości, że na zasadzie art. 602 k. p. c. w dniu 4 listopada 1948 r., o godz. 12-ej, w lokalu domu przy ul. Nowy - Świat Nr 46, odbędzie się licytacja ruchomości Zbigniewa Sroczynskiego, składających się z samochodu fir. „Opel” i maszyny do pisania na rzecz Stanisława Nowakowskiego, oszacowanych na ogólną sumę zł 115.000. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji na miejscu czynności.

Warszawa, dnia 21.X.1948 r.
2215-R Komornik

SREBRO • ZŁOTO
kupuję

STANISŁAW HIRSCH
Wytwórnia Biżuterii

P o z n a ń, Sew. Mielżyńskiego 16.
2171-z

»Olimpiada Kaszubska«

300-letnia rocznica istnienia Wejherowa

(Od własnego korespondenta)

O najmłodszych miast Wybrzeża z punktu widzenia historycznego należy stolica powiatu morskigo — Wejherowo, która liczy sobie obecnie 300 lat. W stosunku do Gdyni jest to sędziwy staruszek, cieszący się jednak znakomitą wykładem. Wejherowo słynie bowiem ze swego malowniczego położenia, prześlicznych wzgórz, pokrytych lasami i szczytami wieloma zabytkami polskimi, które stanowią po dziś namacalne dowody polskości Kaszub. Mamy na myśli słynną Kalwarię Kaszubską. Jest to swego rodzaju unikat, nie spotykany nigdzie na świecie. Kalwaria rozplanowana jest ściśle co do centymetra, według planów przywiezionych przed wiekami z Jerozolimy. Osobliwością jej są postacie biblijne w rzeźbie i na obrazach. Dla upamiętnienia ówczesnego wielkiego zwycięstwa pod Wiedniem przez Jana III Sobieskiego i udziału w bitwie Kaszubów, wszystkie postacie wyobrażające poszczególne sceny religijne są przybrane w czapki tureckie, hajdawery, turbany. Jednym słowem reprezentują ówczesny Wschód nie tylko ubiorem zewnętrznym, ale i najdrobniejszymi szczegółami, choćby takimi ozdobami koni jak bisior, siodła tureckie, broń w postaci jataganów, łuków, sajdaków, czekanów itd. Zdobne makatyturckie, namioty i sceny życia obozowego dopełniają całości. Kalwaria częściowo została przez Niemców zniszczona, lecz przy pomocy konserwatorów gdańskich odbudowana. Twórcą Kalwarii jest założyciel Wejherowa — wojewoda malborski Jakub Wejher, którego postać Jan Matejko uwiecznił na swym obrazie „Batory pod Pskowem“. Zwłoki założyciela miasta w stanie doskonale zachowanym znajdują się w krypcie kościoła OO. Reformatorów w Wejherowie.

W trzechsetną rocznicę swego istnienia Wejherowo projektuje zorganizowanie szeregu interesujących imprez.

Całość obchodu, który odbędzie się w miesiącach letnich, trwać będzie przez 10 dni.

Atrakcją obchodu będzie bez wątpienia: „Olimpiada Kaszubska“, czyli wielkie igrzyska sportowe, w których wezmą udział zespoły wiejskie całego Wybrzeża oraz miast kaszubskich.

W ramach obchodu nastąpi o-

twarcie Parku Kaszubskiego, stanowiącego ongiś własność rodziny mieckiej Keyserlingów. W parku znajdzie pomieszczenie wielkie muzeum regionalne, poświęcone kulturze i sztuce ludowej Kaszub. Muzeum pomyślane zostało na wzór muzeum Skansenowskiego pod Sztokholmem, to jest na wolnym powietrzu zawierające całe gospodarstwo rolnika kaszubskiego, jego autentyczne narzędzia pracy od najstarszych do najnowocześniejszych, a ponieważ większość rolników Wybrzeża jest i zarazem rybakami jeziornymi i morskimi, muzeum poświęci wiele uwagi sprzętowi rybackiemu, jak czołnom, łodziom zwanymi „bacikami“, sieciom, narzędziom, pułapkom na fok, do łowienia mew (tak zwane „klipse“), różnym karkulicom, pikom, bodorom, ościeniom, służącym do łowienia ryb oraz przedmiotom gospodarstwa domowego.

„Dni Wejherowa“ otworzy premiera pierwszej opery w gwarze kaszubskiej „Bitwa pod Reknica“, do której libretto napisał poeta ludowy Jan Rompski, a muzykę Jan Trepczyk. Twórcy tej pierwszej chłopskiej opery są synami Ziemi Kaszubskiej i pochodzą z ludu. Rompski jest samoukiem, z zawodu zecer, Trepczyk nauczycielem również samoukiem na polu muzycz-

nym, ma za sobą już szereg kompozycji regionalnych pieśni ludowych, a między innymi głośny dziś utwór śpiewno-muzyczny „Śmierć Mestwina“. Prace organizacyjne są już w całej pełni. Wejherowo dysponuje dobrymi siłami muzycznymi i wokalnymi, tak, że liczyć się należy, iż pierwsza opera kaszubska latem przyszłego roku wejdzie na scenę.

Jednocześnie w ramach obchodu rybaków powiatu morskigo z Helu i innych miejscowości nad otwartym Bałtykiem wykonają imprezy teatralne, na których zareprezentują swój zespół amatorski sztukami, w dewilami i skeczami pisanymi przez mgr. Janinę Krausową z Sopot, a jakie pojawiają się już w najbliższych miesiącach w „Kalendarzu Rybackim“ i specjalnym wydawnictwie Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni pt. „Amatorski Teatr Rybacki“. Pracom wydawniczym dla rybaków patronuje dyrektor Pieczara, oraz znany dziennikarz J. Grajter, popularny ze swych gawęd rybackich.

300-letnia rocznica istnienia Wejherowa poza zabawami ludowymi, występami regionalnych zespołów artystycznych i popisami tańców, chórów śpiewaczych, stanowić będzie po raz pierwszy zaaranżowany na wielką skalę pokaz dorobku kulturalnego Kaszub, za okres trzech lat Polski Ludowej. (as)

Czy wiesz, że...

● Gąbki — te, którymi często posługujemy się przy myciu naszego ciała należą do świata zwierzęcego. Żyją one w morzach i oceanach, karmią się mikroskopijnymi żyłkami. Oczywiście gąbki sprzedawane w składach aptecznych są uprzednio odpowiednio spreparowane. Gąbki posiadają w wysokim stopniu zdolności regeneracji — odtwarzania zniszczonych części tkanek. Możemy gąbkę rozetrzeć, przecisnąć przez płótno; powstałe w ten sposób drobniutkie cząsteczki zachowują zdolność do życia. Pojedyncze komórki wychodzą żywe mimo takiego zmaltretowania, łączą się potem w zespół a w warunkach sprzyjających rozwijają się znowu w gąbkę.

● Istnieje gatunek mięczaka — ostryga jadalna, (*Ostrea edulis*), które są uznawane za doskonałą potrawę. W Ameryce, we Francji i in-

nych państwach zachodnich jedzą ostrygi na surowo, oraz pod różnymi postaciami zup i potraw suchych. Pomimo ogromnej rozrodczości (jedna samica składa przeciętnie kilka milionów jaj), gatunek ten jest bliski wyginięcia. Zakładają obecnie sztuczne hodowle ostryg, a ostrygi morskie są objęte kontrolą.

● Wrogami mrówek są owady z rodziny Mantispidae MRÓWKOL-WY. Larwy tych owadów wykopują w pobliżu mrowiska lejkowate dolki, na dnie których same się zakopują. Na zewnątrz wystawiają tylko chwytne żuwaczki, którymi mordują nieostrożne mrówki. Swe lejki budują na piaszczystych terenach, i mrówka która wpadła do lejka nie może się z niego wydostać — piaszczyste ścianki obsuwają się i nieszczęsna ofiara wpada prosto w szczęki mrówkolwa.

Pakt nieagresji

między 500 radiostacjami

Jaki był przebieg konferencji w Kopenhadze

Międzynarodowa konferencja w Kopenhadze dokonała rozdziału fal radiowych pomiędzy poszczególnymi radiofonie europejskie. Członek delegacji polskiej, wicedyrektor S. Wąsikiewicz, poinformował szczegółowo przedstawicieli SAP o wynikach konferencji kopenhaskiej i przebiegu rokowań.

Polska otrzymała 11 fal, z czego jedną długą wyłączną, na której pracować będzie radiostacja Warszawa I, oraz 3 średnie wyłączne dla Poznania, Wrocławia i Szczecina. Ponadto Polsce przyznano 5 średnich fal wspólnych, to znaczy, że na tych samych falach nadawać będzie jedna lub kilka radiostacji za granicznych, jednakże bardzo od Polski oddalonych i o mocy ograniczonej, tak, że wzajemne przeszkadzanie sobie będzie wykluczone. Na tych falach średnich wspólnych pracować będą stacje w Gliwicach, Lublinie, Gdańsku, Toruniu oraz na wspólnej fali: Kraków i Warszawa II. Polsce przydzielono prócz tego dwie fale, tzw. międzynarodowe, to znaczy dostępne dla wszystkich rozgłośni o maksymalnej mocy 2 i pół Kw. Jedną z tych fal będziemy posiadali w rezerwie. Na drugiej pracować będzie Łódź. Wszystkie przydzielone Polsce fale są tak ulokowane, że pod względem technicznym zapewnią radiosłuchaczom znacznie lepszy odbiór niż do tej pory.

Plan kopenhaski wchodzi w życie w dniu 15 marca 1950 r. i stawa się dla polskiej radiofonii podstawą dalszego normalnego rozwoju. Możliwe stało się zapewnienie całemu prawie obszarowi Polski dwóch programów: jednego — transmitowanego przez silną długofalową Warszawę I o wielkim zasięgu, i drugiego — który nadawać będą rozgłośnie regionalne.

Plan kopenhaski położy wreszcie kres chaosowi, panującemu w eterze europejskim dla fal długich i średnich od roku 1939. Państwa faszystowskie przed wojną zaanektowały sobie długości fal, należące poprzednio do innych państw. Okres wojenny w wielkim stopniu przyczynił się do zwiększenia tego chaosu. Doszło do tego, że odbiór audycji nadawanych przez stację warszawską, utrudniony był w znacznym stopniu przez Sztuttgart, a za sięg rozgłośni pomorskiej w Bydgoszcz został ograniczony przez działalność innych stacji do 20 km.

Pierwsza po wojnie konferencja radiofoniczna w r. 1947 w Atlantic City podzieliła świat na rejony radiofoniczne. Dla rejonu europejskiego powołano komisję 8-miu państw w składzie: Związek Radziecki, Anglia, Belgia, Holandia, Francja, Jugosławia, Szwajcaria i Szwecja, która miała opracować projekt podziału fal długich i średnich. Jest to zadanie niełatwe, ponieważ w stukilkudziesięciu długościach fal w tzw. kanałach trzeba było umieścić 500 istniejących stacji. Należy więc fale o jednej długości przyznawać kilku stacjom bardzo od siebie odległym i o słabej mocy.

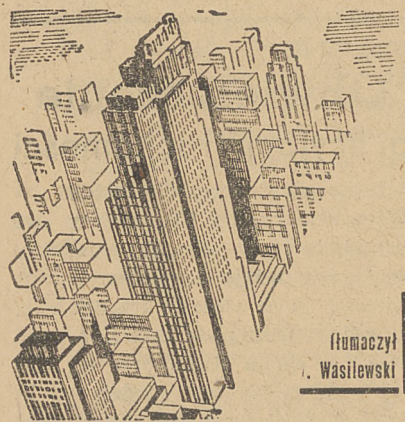
Trudności techniczne zostały spotęgowane jeszcze trudnościami natury politycznej i komisja 8 państw nie mogła dojść do porozumienia. Wniosła ona na konferencję kopenhaską dwa projekty: radziecki i anglo-holenderski. Dlatego też konferencja w Kopenhadze pracowała blisko trzy miesiące nad pokonaniem piętrzących się trudności. Wiele bowiem państw Zachodu, które zawładnęły szeregiem dogodnych fal, nie chciały nie ustąpić ze swego stanu posiadania.

W toku konferencji dochodziło niejednokrotnie do ostrej walki między państwami demokratycznymi a kapitalistycznymi państwami Zachodu. Niektóre państwa zachodnie wyraźnie zmierzały do zerwania konferencji. Nie udało się to dzięki stanowisku obozu państw demokratycznych, które uczciwie i w dobrej mierze dążyły do uporządkowania europejskiego eteru. Potrzeby radiofonii polskiej zostały zaspokojone w znacznym stopniu dzięki energicznej obronie i poparciu delegatów Związku Radzieckiego.

W końcu bieżącego miesiąca rozpocznie się w Meksyku światowa konferencja radiofoniczna, na której dokonany zostanie podział fal krótkich. Radiofonia polską reprezentować będą na tej konferencji: dyr. Wąsikiewicz i rzeczoznawca inż. Flisak.

Niezamożna młodzież z Grójeckiego na WZO

Powiatowa Rada Narodowa w Grójcu ofiarowała 60 tys. zł na zorganizowanie wycieczki na Wystawę Ziem Odzyskanych dla niezamożnej młodzieży szkolnej z całego powiatu.

(fotaczył)
W. Wasilewski

Jurij Żukow (11)

To jest Ameryka

nich są naprawdę godne uwagi. Całkiem do rzeczy wygląda np. taka atrakcja: siada się do zakrytej kabiny, wrzuca do szpary 25 cent, i automat dokonuje zdjęć. Po pięciu minutach wypada z niego gotowa fotografia w metalowej oprawce.

Albo znowu automat rejestrujący głos na płycie. Za niewielką opłatą można podyktować list lub coś komuś zaśpiewać.

Albo największe ujęcie fantazja konstruktorska znalazła w całkiem innym kierunku. W tych rozrywkowych kombinatach najbardziej po czesne miejsce należy do automatów propagujących wojnę.

To nie są strzelnice europejskie, gdzie można trenować w celności oko, ani zabawy ludu paryskiego, który piłkami z waty strzela w karykaturalne figury: Hitlera, Goeringa i Goebbelsa. To są ponure,

skomplikowane narzędzia masowego zniszczenia, którymi za 5 centów może kierować każdy, kto tego zapragnie. To są kopie opancerzonych wież okrętu wojennego, skomplikowane aparaty obrony przeciwlotniczej, wyrzutnie torpedowe łodzi podwodnych, urządzenia do zrzućania bomb z samolotu i nawet... „bomba atomowa“.

Sporo klientów korzysta tu z usług różnorodnych siłomierzy. Najmniejszą frekwencją cieszą się stołowe automatyczne bilardy lub automaty, przedstawiające grę w piłkę nożną. Ale jeśli się opowiada o najbardziej swoistych i oryginalnych atrakcjach tanich rozrywkowych kombinatów to niesposób nie wspomnieć o automatycznych, mechanicznych wróżkach.

Ponieważ w Stanach Zjednoczonych przyjęto wszystko mechanizować i automatyzować, przyjęść musiały kolejka i na wróżbiarstwo. Maszyna — automat usunęła staroświeckie wróżki, które kładły niegdyś pasjanse i przepowiadały z linii rąk. Mechanizacja wszystko maksymalnie uproszczyła...

Konstruktorzy wykombinowali setki automatów — wróżek. Oto przed

nam zmechanizowana cyganka z tektury, w barwnej chuście i ze szklanymi paciorkami; na szyi. Gdy wrzuci się do jej skarbondki 5 centów — wciąż te same tradycyjne 5 centów! — cyganka zaczyna się poruszać, kiwa głową, a z automatu wypada kartka z „przepowiednią“.

Oto skomplikowana i tajemnicza aparatura „Zielonego Promienia“. Pouczenie uprzedza klienta, że po wrzuceniu 5 centów musi stanąć przed ekranem spokojnie i bez ruchu, w przeciwnym bowiem razie „przepowiedni“ nie będzie. 5 centów wpada do automatu, maszyna zaczyna działać, słychać łoskot, brzęczenie, dzwonki, przelatują błyskawice, zapalają się różnokolorowe światła i koniec końców wypada znowu kartka z „przepowiednią“. Oto zmechanizowana papuga, która wyciąga żelaznym dziobem ze skrzynki kartki ze „szczęściem“.

Ale co przepowiadają te wszystkie automaty?

Jakich rad udziela tłumowi zmechanizowana wróżka?

Mamy przed sobą kilka takich kartek. Oto treść ich dla przykładu:

„Po co traktujesz życie tak po-

ważnie? Jesteś zbyt uczuciowy. Za dużo myślisz o przyszłości! Czekaj cię długie życie. Zajmuj się więcej sportem i nie popadaj w smutek!“

„Będziesz żył długo. Nie unikniesz wielu przykrości, ale skończy się wszystko dobrze. Strzeż się czarnego osobnika!“

„Jesteś zanadto ambitny. Nie lubisz, żeby cię uczył: — co i jak masz zrobić, wolisz być panem, niż sługą. Jesteś zanadto prostolinijny — to może doprowadzić cię do katastrofy. Musisz być bardziej zamknięty w sobie i ostrożny, a na tym zyska twój business.“

I wciąż z małymi odmianami — na ten sam temat:

„Nie smuć się i cierp, nie bądź nieposłuszny, bądź uległy — a wszystko wtedy pomyślnie się ułoży.“

Rzecz oczywista, że nie wszyscy traktują poważnie te rady. Jakiś ślad pozostawiają one jednak w świadomości ludzkiej, o co właściwie chodzi tym, którym na posłuchu mas zależy.

(d. c. n.)